

El Diacrític | | Actualitzat el 07/08/2021 a les 12:35

Llavors de revolta

Article de Roser Iborra arran de l'acomiadament de sis persones a l'empresa càrnia Costa Food, presumptament pel seu activisme sindical | «Feta la llei, feta la trampa. A les càrnies, i també a Costa Food, s'ha multiplicat un entramat realment complicat d'empreses» | «És motiu d'orgull institucional, aquest antisindicalisme salvatge? Els treballadors són menys importants que les peces de la maquinària?»

Protesta pels acomiadaments a Costa Food davant de l'empresa, dimecres passat

El dia 20 de juliol de 2021, la regidora de Promoció Econòmica de Vic, Bet Piella, informava, en un tuit, que havien visitat les instal·lacions de Costa Food Meat per tal de conèixer «el procés des de l'origen que es fa amb totes les empreses del grup que exporta a 117 països» i agraïen l'acollida.

El dia 4 d'agost de 2021, una concentració de més de vint persones davant de la mateixa empresa, de Càrnies en lluita, el sindicat COS (Coordinadora Obrera Sindical), Capgirem Centelles i Capgirem Vic denunciava els acomiadaments d'almenys sis persones presumptament a causa del seu activisme sindical. L'acollida va ser diferent: els van enviar els Mossos.

Entremig, havien passat coses.

Al començament de la pandèmia, a l'empresa hi va haver un mort, segurament per COVID. El

treballador que ho va denunciar i que va demanar mesures de protecció sanitària va ser acomiadat de manera fulminant.

A l'empresa ja no hi ha falses cooperatives, aquest frau de llei que es va aconseguir eradicar (gairebé) en gran part gràcies a la tenacitat de Càrnies en lluita, amb l'ajuda d'Albert Botran, de la CUP.

Però, feta la llei, feta la trampa. A les càrnies, i també a Costa Food, s'ha multiplicat un entramat realment complicat d'empreses i els treballadors s'han trobat, d'un dia a l'altre, treballant al mateix lloc però teòricament en una empresa nova que no els reconeixia l'antiguitat.

Estant així les coses, a Costa Food hi ha uns quants treballadors que s'organitzen i reclamen aquesta antiguitat real, amb el suport de Càrnies en lluita. Uns quants s'afilien a la COS i creen una secció sindical per lluitar pels seus drets.

Reacció de l'empresa? Acomiadaments. Els donen de baixa pretesament voluntària de cotització, amb la qual cosa no tindran ni el dret a cobrar l'atur. Han actuat potser no amb nocturnitat, però amb traïdoria manifesta. Durant l'agost, perquè els advocats fan vacances i es trobaran més sols.

I pregunto, a la regidoria de Promoció Econòmica de Vic, que va ser tan ben acollida a les instal·lacions de l'empresa: és motiu d'orgull institucional, aquest antisindicalisme salvatge? Els treballadors són menys importants que les peces de la maquinària? Els beneficis econòmics a les càrnies són molt importants. Però la mesura humana de què fan gala a Vic hi és inexistent.

Cada vegada tot és més global: la pandèmia, el canvi climàtic, el capitalisme salvatge. Hi ha qui es pensa que pot destruir el planeta i la salut sense conseqüències per a les elits econòmiques. Però, si ens anem enfonsant, serà per a tothom. Perquè els diners no es mengen i la salut no es compra.

Els treballadors i treballadores de Costa Food que lluiten pels seus drets són un exemple de lluita. Són llavors de revolta. Tenen una dignitat que sembla oblidada. N'haurem d'aprendre: i reconquerir els drets laborals que ens han anat destruint. No volem només les engrunes ni anar només de la casa (si en tens!) a la feina sense horitzons.